

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
Studies Behavior Secondary Students' Moral Makamsansern
Pattavee Sub-district Makam District Chantaburi Province

Received: September 15, 2021
Revised: November 24, 2021
Accepted: November 28, 2021

พระยingsันต์ ฐานกโร (ศรีลาวุธ)¹ และ นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ²
Phra Yingsan Thanakorn (Srilawut) and Niwet Wongsuwan
(01silawut@gmail.com)

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2. เพื่อเปรียบเทียบผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความรับผิดชอบ มีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก 2. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ 0.5 3. นักเรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาจริยธรรมกับโรงเรียน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเข้าค่ายคุณธรรมพัฒนาจิตใจกับโรงเรียนของนักเรียนต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมแตกต่างกัน และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การศึกษา, พฤติกรรม, จริยธรรม

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Abstract

The Ethical Behavior of the Secondary School Students, Makham Sansern School, Makham Subdistrict, Makham District, Chanthaburi Province” consisted of the following objectives: 1) to study the ethical behavior of the secondary school students 2) to compare the result of the ethical behavior between pretest and posttest of the secondary school students and 3) to propose the guidelines for cultivating and developing the ethics of the secondary school students, Makham Sansern school, Chanthaburi province. The study applied pre-experimental research. The results of the research are found as follows: 1. Students have the level of ethical behavior overall at a high level. When considering each aspect, it is found that the aspect on discipline and responsibility are at a high level. Followed by diligence which is at a moderate level. Therefore, the ethical behavior on discipline and responsibility have a high level of mean. 2, Students with different gender do not have different ethical development, while students with different levels of education and learning achievement have different ethical development with a statistical significance at 0.5 level. 3. Students who participated in the project of ethical development with the school do not have different ethical development. Different students who participated in the moral camp for mental development with the school have different ethical development. Different students who participated in the Buddhist novices’ ordination project in the summer do not have different ethical development.

Keywords: Education, Behavior, Ethics

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน การเลียนแบบพฤติกรรมทางสื่อมวลชนและสังคมที่ไม่ดี มีสถานเริงรมย์เปิดบริการมาก สภาพแวดล้อมยุ่งและซับซ้อน เพื่อให้สังคมและเพื่อนยอมรับ ผู้ถือกฎระเบียบวินัยทางสังคม

ปฏิบัติหย่อนยาน ผู้ใหญ่ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ขาดการปลูกฝังในสิ่งที่ดีงาม ความด้อยในฐานอาชีพและสังคมสถานศึกษาไม่เอื้อต่อการศึกษาล่าเรียน แนวทางแก้ปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา เป็นสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมที่รุ่มล่อมให้เห็นทุกช่วงเวลา

ใน พ.ศ. 2559 รัฐได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันแก้ปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่ามีศักดิ์ศรีและมีความสุข (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2559)

จากสภาวะการณ์ที่สืบเนื่องมาจากการที่เน้นบริหารประเทศภายนอกมากกว่าภายใน หมายถึง การเน้นการแข่งขันกันทางวัตถุมากกว่าทางจิตใจที่ขาดคุณธรรมจริยธรรมแล้วนั้น ยังส่งผลกระทบต่อสังคมสู่ภูมิภาคและชุมชนให้ได้รับผลกระทบตามอย่างเห็นได้ชัดได้แก่ เด็กและเยาวชนหรือวัยรุ่นในระยะเริ่มแรก ฉะนั้นแล้ว ปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรมนี้ถือได้ว่า เป็นรากฐานสำคัญมากที่จะเป็นเชื้อร้ายบ่อนทำลาย ในการปกครองและบริหารประเทศ ตลอดจนการปกครองต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ ก็ตามทั้งสิ้น ถ้าขาดซึ่งหลักของคุณธรรมจริยธรรมแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อเห็นได้ชัดเจนต่อบ้านเมือง (บ้านจอมยุทธ, 2563)

สภาพปัญหาของนักเรียนโรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ปัญหาความการมาเรียนสาย ปัญหาการส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ปัญหาการแยกกันอยู่ของครอบครัว และการขาดปัจจัยใช้ในการศึกษาจึงเป็นปัญหาต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ทำให้การศึกษาไม่พัฒนาเท่าที่ควร โรงเรียนมะขามสรรเสริญจึงมีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนสู่โรงเรียนวิถีพุทธเพื่อพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา และ

ส่งเสริมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมประเพณี สามารถนำความรู้และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ตลอดจนการประกอบอาชีพ เพื่อการปรับตนให้มีชีวิตอยู่ในสังคมและชุมชนอย่างมีความสุข และมีคุณค่าตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จากสภาพประเด็นปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมะขามสรรเสริญ ต.ป้อมวิ อ.มะขาม จ.จันทบุรี โดยไม่สามารถจะอาศัยเพียงแต่ครู บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสั่งสอนขัดเกลาเด็กให้มีพัฒนาการเชิงคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างทั่วถึง สังคมจึงควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมพัฒนาการของเด็กที่อยู่ในท่ามกลางกระแสของวัฒนธรรมวัตถุนิยม จึงควรมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ คือ พัฒนาให้นักเรียนเป็นทั้งคนเก่ง คนดี และมีความสุข เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางนโยบายของรัฐบาลที่ต้องยกระดับและปฏิรูปการศึกษาให้พัฒนาก้าวไกลทันสังคมโลกนั่นเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียน มะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยผู้วิจัยเลือกวิจัยแบบเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้ทำการเลือกโดยเจาะจงจากประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ห้อง 1) โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เขียนได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จทางสังคมศาสตร์ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ผลของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งศึกษาและพัฒนาจริยธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 25 คน ผู้วิจัยได้มีการจัดการเรียนการสอนโดนน่าหลักคุณธรรมจริยธรรมทางพระพุทธศาสนาและเงื่อนไขอื่น ๆ มาประยุกต์ในการสอน เพื่อพัฒนาทักษะทั้งสามด้านของผู้เรียน คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียน มีกำลังในการเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความมีระเบียบต่อตัวเองมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอีกด้วย นี้แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรมในตัวเองมากขึ้น และเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียนที่จะพัฒนาตนในด้านที่ตนเอง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้นำผลวิจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบกัน จากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ซึ่งคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กและผู้เรียนตามสมควรแก่วัยที่เขาจะพึงได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสมให้มากที่สุดนั้น จะทำให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ และพฤติกรรมทางกายของเด็กให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้อย่างเห็นได้ชัดเจน และส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมแก่วัยนั่นเอง

จากผลการวิจัย เห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายในสังคมไทยนั้น ส่วนหนึ่งมาจากที่สังคมปล่อยปะละเลยต่อการปลูกฝัง และเอาใจใส่ด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ในวัยที่ควรจะได้รับ เพื่อนำไปพัฒนาตนและสร้างกรอบแนวความคิดในด้านดี ๆ ในการดำรงชีพในสังคมได้อย่างถูกต้อง เพราะเด็กและเยาวชน คืออนาคตของประเทศชาติ จากการศึกษาทำให้เราทราบว่า ควรมีการปลูกฝังคุณค่าทางจริยธรรมให้เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนให้มาก เพื่อที่จะได้ ผลผลิตจากการเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและจริยธรรมเกิดขึ้นในตัว บางพื้นที่ อาจยังขาดหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ ปัจจัยที่สำคัญก็จริง แต่เมื่อมองสภาพปัญหาที่มีมาช้านานในสังคมไทยแล้ว นั่นก็คือ หลักของคุณธรรมและจริยธรรมต่างหาก ที่สำคัญเหนือกว่าสิ่งอื่นใดในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม การวิจัยครั้งนี้สามารถสร้างองค์ความรู้สร้างคุณธรรมและจริยธรรมหลาย ๆ ด้านให้แก่ตัวเด็ก ทำให้เห็นถึงความสามารถในการพัฒนาคุณค่าทางจิตใจของเด็กในทางที่ดีได้มากกว่าที่เคยมีมา กล่าวคือ เมื่อเด็กได้เรียนรู้หลักความเป็นจริงในการรู้ผิดชอบชั่วดีแล้ว และประโยชน์ที่ควรกระทำแล้วนั้น ย่อมส่งผลให้เด็กยอมที่จะเปลี่ยนแปลง และพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองได้ และเข้าใจในกระบวนการอย่างถูกต้อง อย่างเป็นระเบียบแบบแผนในการดำรงตนเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตบนรากฐานของคุณธรรมและจริยธรรมที่ตัวเองได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังมาได้ดีกว่าที่เคยเป็นมานั่นเอง ตลอดจนทำให้เด็กมีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความขยันหมั่นเพียรมากขึ้น และทำให้เด็กนั้น มีระเบียบวินัยมากขึ้นกว่าเดิมนั่นเอง จึงทำให้ทราบว่า คุณค่าทางจริยธรรมนั้น เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างคุณค่าให้แก่ชีวิตและพื้นฐานทางความดีในจิตใจเพื่อใช้ในการดำรงตนและดำเนินชีวิตของเรานั้นเอง

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้นำสรุปผลการวิจัยมาอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี” พบว่า การจัดการเรียนการสอนตามที่มีวัตถุประสงค์ประสงค์มุ่งเสริมสร้างจริยธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจริยธรรมของนักเรียนนั้น หลังจากทำการเรียนและการวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนแล้ว ทำให้ทราบว่า นักเรียนมีผลคะแนนของการเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน และจริยธรรมในตัวก็มีสูงขึ้นตามลำดับ

ทั้งทางด้าน ความขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ สูงขึ้นกว่าที่เคย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คุณธรรมและจริยธรรมนั้น เป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานที่สำคัญมากต่อการดำเนินชีวิต เพราะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากมายที่ตามมา ตามหลักของจริยธรรมนั่นเอง จริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อทุก ๆ การกระทำ เมื่อมีจริยธรรมแล้ว ย่อมก่อให้เกิดคุณลักษณะที่ดีงาม ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และสังคมประเทศตามมานั่นเอง จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิฆัมพร สุภาพ (2558) “ได้ทำการวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และความเมตตากรุณา ในการวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการจัดกิจกรรม 2 ประเภท ซึ่งแต่ละกิจกรรมก่อให้เกิดคุณลักษณะทางจริยธรรม ดังนี้ กิจกรรมบังคับก่อให้เกิด ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา สำหรับกิจกรรมเสนอแนะ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมส่วนใหญ่ที่เกิดจากกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยและความใฝ่รู้

สอดคล้องงานวิจัยด้านความขยันหมั่นเพียรของ ยุพดี ปิตตะคุ (2559) ทำการศึกษา “ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัด กรุงเทพมหานคร” โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย คือเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อ ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 สังกัดโรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ จำนวน 16 คน แยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 8 คน ผลการศึกษาได้ข้อค้นพบดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดแนะแนว มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอบแบบปกติอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สอดคล้องงานวิจัยด้านระเบียบวินัยของ ศศิธร ดีเหมาะ (2559) ได้ทำการศึกษา เรื่อง “ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดหลวงสิริบูรณาราม อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท” จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆละ 60 นาที รวม 5 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีคะแนนความมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 4 ด้านคือ ค่านิยม ด้านการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ ด้านการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย ด้านการปฏิบัติตามคุณธรรมของ ศาสนาและด้านการมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการประหยัด และอดออมนอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูภาคกลางที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีค่านิยมด้านการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ก็พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มีค่านิยมด้านต่าง ๆ ดังกล่าวสูงกว่าชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับงานต่างประเทศของ Wiggins (1971) ได้อ้างถึงการศึกษาของ Gough ได้ศึกษาเกี่ยวกับความ มีวินัยในตนเอง พบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิด และมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ และยัง พบว่า โดยทั่วไปจะมีสุขภาพสมบูรณ์ดีกว่าผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเอง

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ ดังนี้

1. นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความรับผิดชอบ มีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็คือ 0.5
3. นักเรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาจริยธรรมกับโรงเรียน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเข้าค่ายคุณธรรมพัฒนาจิตใจกับโรงเรียนของนักเรียนต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมแตกต่างกัน และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภาครัฐและเอกชนควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับหลักของคุณธรรมและจริยธรรมให้มีมากขึ้น กับทุกภาคส่วน เพื่อเป็นการปลูกฝังสิ่งดีงามทางจิตใจด้วยจริยธรรมที่ควรและเหมาะสม เพื่อให้บุคคลในสังคมได้พัฒนาและลดปัญหาต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) ครอบครัวและโรงเรียน ควรมีส่วนในการปลูกฝังคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมให้เด่นชัดมากกว่าการศึกษาแค่วิชาการ และต้องมีกิจกรรมต่อเนื่องอยู่เสมอ

2) ครูและผู้ปกครอง ควรกระทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในทางจริยธรรมให้ชัดเจน

3) สังคม ควรมีการส่งเสริมคุณค่าทางจริยธรรมของคนดี เพื่อนำพาให้เกิดการพัฒนาตนต่อสังคม

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่อง คุณธรรมจริยธรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเป็นคนดี ให้ปลูกฝังความดี และพัฒนาจริยธรรมในสถานศึกษาให้มาก ๆ

2) ควรมีการวิจัยและบูรณาการในการเรียนการสอน ด้วยมุ่งเน้นจริยธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการทำงานมาเป็นหลักสำคัญ

รายการอ้างอิง

ทิมมพร สุภาพ. (2558). *การวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.

บ้านจอมยุทธ. (2563). *จริยธรรม*. สืบค้น 4 ธันวาคม 2563, จาก https://www.baanjomuyut.com/library_3/extension-2/ethics

- ยุพดี ปิตตะคุ. (2559). ผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร: กรุงเทพฯ.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2558). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: CURS.ORG.
- ศศิธร ดีเหมาะ. (2559). ผลของการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร: พิษณุโลก.
- Wiggins, Jerry S. and Others. (1971). *The Psychology of Personality*. New York: Addison-Wesley Publishing, 1971.